°त्मता f.

निष्क्रीति f. *Loskauf.*

निष्क्रोध Adj. *nicht böse auf* (Gen.).

निष्क्लेश Adj. *frei von den zehn moralischen Gebrechen* (buddh.).

निष्क्लेशलेश Adj. *auch nicht vom geringsten Leiden geplagt, vollkommen glücklich* Spr. 7160.

निष्क्वाथ m. *Decoct* Karaka 6,2. *Brühe, Suppe.*

निष्खिदम् Acc. Inf. zu खिद् mit निस् AV. 5,18,7.

निष्टक्वारी Adj. f. vielleicht *entlaufend.*

निष्टन m. *das Stöhnen, Seufzen.* निष्ठन gedr.

*निष्टपन n. *das Verbrennen.*

निष्टर्क्य Adj. *was sich aufdrehen, auflösen lässt* Âpast. Çr. 10,22,1. Ait. Âr. 405,11.

निष्टवैश्य (!) m. N. pr. eines Mannes.

निष्टानक 1) Adj. *sich laut äussernd.* Nach der v. l. = 2) *a*). — 2) *a*) m. *Gedröhne, Gemurmel, Gestöne.* v. l. निष्ठानक. — *b*) N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1,35,9. निष्ठानक v. l.

निष्टि f. nach den Schol. = ग्रीवाबन्ध.

निष्टिग्री f. N. pr. der Mutter Indra's.

निष्टुर Adj. *zu Boden werfend, fällend.*

निष्ट्य, निष्टिम्र 1) Adj. *auswärtig, fremd.* — 2) *m. ein Kaṇḍâla. — 3) f. म्रा *ein best. Mondhaus.*

निष्ट्वक्त्र Adj. *ohne Rüstung.*

निष्ठ 1) Adj. (f. म्रा) *a*) am Ende eines Comp. Nom. abstr. °ता f. α) *gelegen —, befindlich auf.* — β) *beruhend auf, abhängig von, in Beziehung stehend zu, betreffend.* — γ) *einer Sache obliegend, sich e. S. ganz hingebend.* — *b*) selbständig nur an zwei Stellen: निष्ठलोकाः (gedr. तिष्ठ°) *abhängige Leute,* so v. a. *Diener* Râǵat. 7,114. mit Dat. so v. a. *hinführend zu, bewirkend* Bâlar. 135,7. — 2) f. म्रा (adj. Comp. f. म्रा) *a*) *Standpunkt.* — *b*) *das Obliegen, Hingegebensein.* — *c*) *Vollendung, Abschluss, Ende, Gipfelpunkt, Grenzpunkt* Âpast. 2,15,25. 29,11. — *d*) *Ende,* so v. a. *Untergang, Tod.* — *e*) *vollkommenes Wissen, Gewissheit, vollständige Vertrautheit mit* (Loc.). °क्षिप्रानुसारिन् vielleicht *mit der grössten Sicherheit Spalten* (*Blössen*) *suchend* Pañkat. I,74; man könnte aber auch नित्यच्छि° vermuthen. — *f*) *Entscheidung,* — *über* (Gen.) Râǵat. 7,1412. *ein ausgesprochenes Urtheil* Gaut. 11,25. Âpast. 2,23,9. — *g*) **das Bitten.* — *h*) **Leiden, Beschwerden.* — *i*) *die Endungen* त *und* तवत् *der Participia der vollendeten Handlung, ein solches Participium* 238,23. — In einigen Bedeutungen wohl richtiger निःष्ठा.

निष्ठन s. निष्टन.

निष्ठा (निःष्ठा) Adj. *hervorragend, anführend.* —

निष्ठा f. s. u. निष्ठ.

निष्ठागत Adj. *zur Vollendung gelangt;* m. Pl. *eine best. Klasse von Göttern* (buddh.).

*निष्ठान n. *Brühe, Würze.*

निष्ठानक m. fehlerhaft für निष्टानक 2) *a*) (MBh. 2,81,21. 6,48,70. 83,31; an andern Stellen derselben Ausgabe निष्टानक) und *b*).

निष्ठान्त m. *Ende, Schluss.* v. l. an einer Stelle दिष्टान्त.

निष्ठाव (निःष्ठाव) Adj. *abschliessend, entscheidend.*

निष्ठावत् Adj. *vollendet, vollkommen, consummatus.*

*निष्ठीव m. n. *das Ausspucken.*

निष्ठीवन n. 1) *das Ausspucken.* — 2) *Auswurf, Speichel.*

निष्ठीवनशराव m. *Spucknapf.*

निष्ठीविका f. 1) *das Ausspucken* Karaka 6,10. 11. — 2) *Auswurf, Speichel.*

निष्ठीवित n. *das Ausspucken* Gaut.

निष्ठुर Adj. (f. म्रा) 1) *rauh, hart, roh, harterzig, harte Worte ausstossend.* Nom. abstr. °ता f. und °त्व n. — 2) **schamlos.*

निष्ठुरक m. N. pr. eines Mannes.

निष्ठुरिक m. N. pr. eines Schlangendämons. निष्ठूरिक v. l.

निष्ठूत und *निष्ठूति fehlerhaft für निष्ठ्यूत und निष्ठ्यूति.

निष्ठूरिक m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 5,103,12. निष्ठुरिक v. l.

निष्ठूरिन् Adj. *roh, grob.*

*निष्ठेव m. f. n. und *°न n. *das Ausspucken.*

निष्ठ्य n. *das Knacken mit den Fingern* Âpast.

निष्ठ्यूत 1) Adj. s. u. ष्ठिव् mit नि. — 2) n. *ausgeworfener Speichel.*

*निष्ठ्यूति f. *das Ausspucken.*

निष्ण Adj. *eingeweiht, geschickt, erfahren.*

निष्णात 1) Adj. s. u. 1. स्ना mit नि. Nom. abstr. °त्व n. *Vertrautheit mit* (प्रति) Kull. zu M. 10,85. — 2) m. Pl. N. pr. eines Geschlechts VP.^{2} 4,28.

निष्पक्व Adj. (f. म्रा) 1) *gar gekocht.* — 2) *ganz reif* Râǵan. 7,198.

निष्पङ्क Adj. (f. म्रा) *frei von Schlamm, — Schmutz, rein.*

निष्पतन n. *das Hinausstürzen, rasches Hinauslaufen.*

निष्पताक Adj. *ohne Fahne.*

निष्पतिष्णु Adj. *hinausstürzend.*

*निष्पतिसुता Adj. f. *keinen Gatten und keine Söhne habend.*

निष्पत्ति f. 1) *das zu Stande Kommen.* — 2) *das Herkommen —, Abgeleitetsein von.* — 3) *ein best. ekstatischer Zustand.*

निष्पत्र 1) Adj. *a*) *federlos.* — *b*) *blätterlos.* — 2) **Gewürznelkenbaum.* — Vgl. म्रनिष्पत्रम्.

निष्पत्रय्, °यति *der Blätter berauben.*

निष्पत्रा Adv. mit कर् *mit einem Pfeile so verwunden, dass bloss das Gefieder nicht hineindringt.*

*निष्पत्राकृति f. *Bereitung eines heftigen Schmerzes.*

*निष्पत्रिका f. *Capparis aphylla.*

निष्पद्य Adj. *krank* Râǵat. 7,1427.

1. निष्पद् f. *excrementum.*

2.* निष्पद् Adj. (f. °दी) *fusslos.*

निष्पद् Adj. dass. यान n. *ein Vehikel ohne Füsse.*

1. निष्पन्द् m. *Bewegung.* °क्षीन Adj. *unbeweglich* MBh. 12,335,9. Vielleicht निष्यन्द् ° zu lesen.

2. निष्पन्द् Adj. (f. म्रा) Vâmana 5,2,89. *unbeweglich.*

निष्पन्द् ° Adv. Auch fehlerhaft für निष्यन्द् (z. B. R. ed. Bomb. 2,94,13). Vgl. निःष्पन्द्.

निष्पन्द्तरी Adv. mit भू *unbeweglicher —, ganz unbeweglich werden* Naish. 8,13.

*निष्पन्दन n. als Erklärung von सिद्ध.

निष्पन्दी Adv. mit कर् *unbeweglich machen.*

निष्पराक्रम Adj. *kraft —, machtlos.*

निष्परिकर Adj. *der keine Anstalten, — keine Vorbereitungen getroffen hat, der sich nicht mit dem Nöthigen versorgt hat.*

निष्परिग्रह Adj. 1) *ohne Habe und Gut.* — 2) **der sich von Allem losgesagt hat, erlöst.*

निष्परिचय Adj. *nicht vertraulich werdend* Kâd. 250,1.

निष्परिच्छद Adj. *keinen Hofstaat habend.*

*निष्परिदाह Adj. *dem Brande nicht unterworfen.*

निष्परिहार्य Adj. *nicht zu umgehen,* so v. a. *durchaus anzuwenden, probat* Karaka 7,12.

निष्परीक्ष Adj. *Nichts genauer prüfend.*

निष्परीहार Adj. = निष्परिहार्य Karaka 7,7 = Suçr. 1,168,21.

निष्पर्यन्त Adj. *unbegrenzt.*

निष्पर्याय° *ausser der Reihe* Bâlar. 23,19.

निष्पलाव Adj. (f. म्रा) *ohne Spreu,* so v. a. *von allem Unbrauchbaren befreit* Text zu Lot. de la b. l. 25,18. 29, Str. 40.

निष्पवण n. *das Worfeln.*

निष्पाण्डव Adj. (f. म्रा) *von den* Pâṇḍava *befreit* Venis. 126.

निष्पात m. *das Zucken, rasche Bewegung.*

निष्पादक Adj. *vollbringend, zu Stande bringend.*

*निष्पादन n. *das Vollbringen, zu Stande Bringen.*

निष्पादनीय Adj. *zu verfertigen* Hemâdri 1,285,13.